

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4205/2541

พนักงานอัยการ จังหวัด กาญจนบุรี โจทก์ บริษัท น้ำตาล วังข นาย จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 7, ป.วิ.อ. มาตรา 120, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 4, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 17, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 18, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 44, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 70, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 76, ป.อ. มาตรา 83

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 7 วรรคหนึ่งบัญญัติให้ในการสอบสวน ใต้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีที่นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ออกหมายเรียกผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคลนั้น ให้ไปยังพนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณีคำว่า ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลตามบทบัญญัติดังกล่าวนี้ย่อมหมายถึง ผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นตามกฎหมายเช่น กรรมการผู้จัดการของบริษัท พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนก. กรรมการคนหนึ่งของบริษัทจำเลยในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลย โดยมิได้สอบสวนอ. กรรมการผู้จัดการและผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจำเลยและตามบันทึกคำให้การของก. มีข้อความว่าก. ไม่ขอให้การสืบสวนจะไปให้การในชั้นศาล และยังให้การว่า ก.เป็นกรรมการบริษัทจำเลย แต่ก.ไม่มีอำนาจลงชื่อในการทำนิติกรรมของบริษัทจำเลย ทั้งไม่ปรากฏว่าบริษัทจำเลยมอบอำนาจ ให้ก. กระทำการแทนบริษัทจำเลยได้ ดังนี้ พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจสอบสวน ก. ในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลยเกี่ยวกับคดีอาญาคดีนี้ กรณีย่อมถือไม่ได้ว่ามีการสอบสวนบริษัทจำเลย โดยชอบแล้ว พนักงานอัยการจึงไม่มีอำนาจฟ้องบริษัทจำเลย เป็นคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 120

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายพ.ศ. 2527 มาตรา 4, 17, 18, 44, 70, 76ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนโจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองว่ามีเหตุอันควรที่ศาลฎีกาจะได้วินิจฉัยศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า บริษัทจำเลยมีนายอารีย์ ชื่นฟุ้ง เป็นกรรมการผู้จัดการและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทน ส่วนนายกิมไล้ สิริวเสรี เป็นเพียงกรรมการคนหนึ่งมิใช่กรรมการผู้จัดการหรือผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจำเลยในชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนเรียกนายกิมไล้ มาสอบคำให้การแทนบริษัทจำเลย ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 7 วรรคหนึ่งบัญญัติว่าในการสอบสวน ใต้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีที่นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ออกหมายเรียกผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคลนั้น ให้ไปยังพนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณีซึ่งความหมายของคำว่า ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลตามบทบัญญัติดังกล่าวนี้ย่อมหมายถึง ผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นตามกฎหมาย เช่น กรรมการผู้จัดการของบริษัทเมื่อปรากฏว่าในการสอบสวนคดีนี้ พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนนายกิมไล้กรรมการคนหนึ่งของบริษัทจำเลยในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลยโดยมิได้สอบสวนนายอารีย์

กรรมการผู้จัดการและผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจำเลยและตามบันทึกคำให้การของนายгимไล้ดังกล่าวมีข้อความว่า นายгимไล้ไม่ขอให้การชั้นสอบสวนจะไปให้การในชั้นศาล และยังให้การว่า นายгимไล้เป็นกรรมการบริษัทจำเลยไม่มีอำนาจลงชื่อในการทำนิติกรรมของบริษัทจำเลย ทั้งไม่ปรากฏว่า บริษัทจำเลยมอบอำนาจให้นายгимไล้กระทำการแทนบริษัทจำเลยได้ พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจสอบสวนนายгимไล้ในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลยเกี่ยวกับคดีอาญาคดีนี้ จึงยังถือไม่ได้ว่ามีการสอบสวนจำเลยโดยชอบโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 120พิพากษายืน

องค์คณะ

วุฒินันท์ สุขสว่าง · ระพีภัทร บรรจงศิลป์ · ประกาศ บุรพางกูร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4205/2541>